

[Pelle Voigt]

til såkaldte forenklinger af reglerne om afhængelse af almennyttigt byggeri, hvis det på nogen måde indebærer en fare for den udstykning af det almennyttige og det støttede byggeri, som regeringspartierne fra tid til anden med bulder og brag går ind for i dagspressen. Vi vil derfor godt have undersøgt de forslag, der ligger her, for vi er lidt nervøse for den bestandige udhulingspolitik, som regeringen fører.

Men umiddelbart er der da noget at tale om her, vi kan ikke se, at der er lagt op til den store udstykning i de foreliggende forslag. Vi vil gerne have ministerens forsikring om, at det ikke er den vej, man er ved at slå ind på.

Vi synes heller ikke, det er klogt at foretage hovedløse stramninger af de almennyttige selskabers eller tilknyttede virksomheders rettigheder til at foretage andre ting. Vi kan ikke se, at det skulle være forkert, at et almennyttigt selskab kunne varetage en administration af en privat udlejningsejendom, hvis lejere og ejere ønskede det og det var billigt og fornuftigt, lige så lidt som vi kan se, at man skulle forbyde en advokat at gøre det, hvis han kan gøre det billigere og dygtigere end andre.

Vi synes også, der ligger perspektiver i den almennyttige bevægelses muligheder for systemeksport. Det, vi synes er afgørende og vanskeligt, og som vi skal fastslå i de regler, der skal laves, er, at dette ikke må ske for offentlige støttemidler, der er givet til noget andet, og at det ikke må ske sådan, at lejernes boliger eller deres huslejevilkår kommer i vanskeligheder.

De forenklede udlejningsregler, som er aftalt mellem ministeriet og kommunerne og de almennyttige selskaber, synes vi virker rimelige og fornuftige.

Vi vil også se velvilligt på forslagene om stramning af regler om overdragelse af andelsboliger, idet vi dog vil understrege, at vi fortsat er modstandere af de spekulationsejerboliger, som har givet anledning til en række af disse problemer, og at vi mener, at Folketinget burde indskrænke sig til at støtte selvgroede andelsboligforeninger.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er sjældent, at jeg boligpolitisk næsten er enig med hr. Pelle Voigt, men når hr. Pelle Voigt siger, at den spekulation, der har fundet sted i private andelsboliger, er et onde, er jeg

enig med hr. Pelle Voigt. Jeg synes slet ikke, Folketinget skulle støtte private andelsboliger. Hvis man endelig skulle støtte noget, skulle man indskrænke sig til at støtte dem, som var selvgroede, og hvor det var en rigtig andelsboligforening, der stod for opførelsen.

Når vi skal beskæftige os med det lovforslag, nr. L 49, som ministeren har fremsat, og som er den almennyttige sektors egen lille finanslov – den er nu blevet udvidet med nogle krøller – må jeg starte med at sige, at fru Pernille Sams har jo ret, når hun siger, at det kan ikke nytte noget, vi fortsætter med at bygge, som om vi havde mangel på boliger. Der er ikke boligmangel mere; det, der er mangel på, er mobilitet, og derfor er der god grund til at sørge for, at der ikke bygges så mange almennyttige boliger.

I Fremskridtspartiet så vi naturligvis gerne, at man lavede et andet system, nemlig at man gjorde op med at give tilskuddene til selskaberne og i stedet for gav tilskuddene til beboerne. Det ville billiggøre byggeriet og give en fri konkurrence, som ville være til gavn for alle.

Vi synes, det er en kunstig måde, at nogle bygherrer skal have større privilegier og sikres mere beskæftigelse end andre bygherrer, men det er et synspunkt, vi ikke har kunnet vinde gehør for her i Folketinget. Derfor må vi tage det næstbedste, nemlig at reduktionen foregår – man kan da godt kalde det salamimetoden – ved at nedskære kvoterne. Den del af forslaget kan ministeren naturligvis få Fremskridtspartiets støtte til.

Det næste punkt i forslaget, som handler om ændrede regler for opløsning af almennyttige boligselskaber, for afhændelse af ejendomme samt for pantebrevsudstedelse, er jeg lidt mere betænkelig ved. Jeg synes, at man fraskriver sig ansvaret ved at overlade al mulig kontrol på dette område til kommunerne, og det vil jeg gerne have drøftet under udvalgsarbejdet og have diskuteret om det er rimeligt at gøre. Jeg vil gerne vide, om man har den samme sikkerhed for, at dette foregår i overensstemmelse med reglerne. Vi har i øjeblikket et hårrejsende eksempel på, hvad der sker, når det er kommunerne, der sidder som kontrol på boligområdet.

Nummer 3, som er en ændret formålsbestemmelse for de almennyttige boligselskaber, er vi meget tilfredse med, hvis den skal forstås